

[Oluf Pedersen.]

ændret, ikke saadan, at det er det mindre Landbrug, der i Dag har faaet Interesse i Korntold fremfor tidligere; det er stadig Godsejerne, som har Interesse i Korntold. Men derfor vil den Ændring, som er foregaaet for Ministerens Vedkommende, kun sige, at han tidligere var imod at gaa Gods-ejerens Ærinde, men nu vil han gerne gaa det samme Ærinde. Det er det, jeg synes er ganske urimeligt. Man kan nu lige saa lidt som tidligere gennemføre en Korntold til Gavn for Smaafolk, det maa blive til Gavn for de store og til Skade for de smaa, og det er urimeligt, at en socialdemokratisk Regering fører den Slags Politik.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard var, saa vidt jeg forstod, inde paa, at vi skulde hæve Kornpriserne op til de svenske Kornpriser. Det ærede Medlem ved aabenbart ikke, at vi her fra Danmark eksporterer i det store og hele ikke Korn, men derimod Smør, Flæsk og Æg, og det ærede Medlem kan faa at vide hos sin Partifælle, det ærede Medlem Hr. Løje, at man ikke, fordi man forhøjer de danske Kornpriser, kan regne med en højere Pris for Fedevareproduktionen. Saa spørger jeg det ærede Medlem Hr. Vanggaard: Er det Mening, at Landbrugsgets Fedevareproduktion skal ødelægges? Ellers forstaar jeg ikke, hvad der begrundes, at det ærede Medlem kommer her og fortæller om de svenske Kornpriser. Det er jo blot et Udtryk for, at man i Sverige forfalsker Priserne i endnu højere Grad, end man gør i Danmark; der er ikke Tale om, at det er en naturlig Pris, Svenskerne har. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Vanggaards Udtalelser tyder paa, at Det frie Folkeparti nu har faaet en Mand mere, end det havde i Forvejen.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen talte noget om, at man kunde tænke sig, at den Indmaling, som her kræves indført over for Rug og Hvede, kunde være sundhedsfarlig. Er det ikke saadan, at man er fuldt klar over, at det ikke er sundhedsfarligt? Er det saadan, at det er et Problem, der er staaende, som man endnu ikke har klaret? Ellers forstaar jeg ærlig talt ikke, hvorfor det ærede Medlem talte om, at det kunde være sundhedsfarligt.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at naar det ærede Medlem Hr. Grønning kræver Korntold, er det det store Landbrugs Interesse, han varetager. Men gælder det da ikke det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, naar han gaar ind for en Korntold? Er det da ikke lige saa godt at tjene det store Landbrugs Interesse, hvis

det er ham, der gør det? Det er dog ogsaa fastslaaet offentligt, at dengang Husmændene i Odense for 5 Aar siden vedtog at gaa med til en Korntold paa visse Betingelser, gik det ærede Medlem Hr. Carl Petersen som Deltager i Mødet mod Korntolden. Det ærede Medlem ved, at de Betingelser, man krævede opfyldt, ikke er opfyldt, hverken med Hensyn til Brødpris, Kornpris eller Rentեսænkning; men nu gaar det ærede Medlem alligevel med. Det falder mig meget vanskeligt at forklare, hvorfor det ærede Medlem gør det. Det ærede Medlem siger over for det ærede Medlem Hr. Grønning, at denne har ingen Skrupler. Jeg maa forstaa det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har Skrupler i Anledning af det, han her er gaaet med til, og det skal han i og for sig ikke lastes for, for jeg synes, det er ligetil.

Det ærede Medlem Hr. Grønning var igen inde paa den Tanke, at man skulde give Eksportpræmie, at de Folk, der dyrker Jord her i Landet, skal ikke svare noget, men de skal tværtimod have Penge til. Det er det ærede Medlems Opfattelse, og det kan jo ogsaa godt være, at der er Folk her i Landet, som driver Landbrug saa daarligt, at det kan være nødvendigt, hvis de skal blive ved Ejendommen, at give dem Penge til, men jeg synes rigtignok, at det rent principielt er ganske urimeligt at staa op og kræve, at der skal gives Eksportpræmie.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Grønning, at man har taget nogle Svinekort, og det ærede Medlem er saa arrig, som man vel kan blive, naar Talen er om disse Svinekort. Vi ved alle sammen fra Behandlingen af Svineordningen i Vinter, at det, der var Tale om, var, at det store Landbrug tidligere ved Svinereguleringen havde taget sig en ekstra Gevinst, og nu maatte de af med den, og saa hylede de naturligvis; men det er ikke berettiget at kræve, at fordi man engang har faaet for meget, bør man stadig blive ved med det.

Det ærede Medlem Hr. Grønning siger, at man skal være maadeholden med, hvad der er godt. Jeg synes, at det, som er godt, skal man tage helt og fuldt — i den Retning synes jeg ikke, der er Grund til at nære Bekymring —, men jeg indrømmer, at naar det gælder Korntolden, skal man være meget maadeholden, for det kunde godt ske, at de, der skal betale, kunde finde paa at reagere, hvis ikke man var tilstrækkelig maadeholden. For hvis det var saaledes, at man fra konservativ Side ikke troede, at Befolkningen vilde reagere, fordi man satte Prisen meget højere op, tror jeg saamænd ikke, at det ærede Medlem Hr. Grønning vilde være